

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331 64

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Intelligens fiatalember bármilyen munkát vállal...

Forrás:

Világ

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Intelligens fiatalember bármilyen munkát vállal...

„Csak a megfeszített munka menthet meg bennünket! Dolgozni, dolgozni, dolgozni!” Ez ma minden politikusi hitvallása, minden iparos és kereskedő programja, ezt tanítják, hirdetik, prédikálják mindenütt. Senkinek sem szabad kivonnia magát, akinek két munkabíró karja van, aki tud, vagy tanult valamit, mert nincs az az érték, legyen akármilyen kicsiny is, amit a közös építésben föl ne lehetne használni, amit ma parlagon azabedna hevertetni!

Engedve az általános felszólításnak, elhatároztam, hogy foglalkozás után nézek és elfogadom azt, ami legelőször kínálkozik: nem leszek válogatás, beállok közkeletűnek a Munka hadseregébe.

A hivatalnoki pálya — gondoltam — nem rózsás. Általában panaszkodnak, hogy kevés a fizetés, a munkások, de hát nem szabad, hogy ez elriassza az embert. Meg lehetne belőle szerényen élni, a munkakör pedig — tekintve, hogy némi képzettségem van — leginkább megfelelne. A bankhivatalnoki pályára gondoltam és összes okmányaimmal felszerelve, beállítottam az egyik nádor-utcai előkelő bankpalotába.

— Az igazgató urral szeretnék beszélni.

— Milyen ügyben? — kérdi gyanakodva a szolga, aki úgy látszik, az audienciák teljhatalmu intézője.

— Állást szeretnék... — mondom szerényen.

— Az igazgató ur nem fogad! — hangzik a felelet. Tétovázva állok egy percig, majd előveszem a névjegyemet.

— Ha talán mégis volna szives...

A szolga rápnéz, úgy látszik, megérett a szive rajtam, fogja a névjegyet és eltűnik vele a párnázott ajtó mögött.

— Tessék egy kicsit várni! — mondja, mikor kijön.

Husz pernyi várakozás után bevezet. Az igazgató nagyon udvariasan fogad, helylyel kínál meg és megkérdezi, mit akarok? Előadom a kérésemet...

— Milyen iskolát járt? — kérdezi.

— Gimnáziumi érettségim van.

— Tud idegen nyelveket?

— Németül és angolul beszélek.

— Tökéletesen?

— Igen.

— Kereskedelmi ismeretei vannak?

— Nincsenek. Nem volt alkalmam...

Az igazgató összehuzza a szemöldökét, gondol-

kozik.

— Milyen állásra gondol?

A kérdésre nehéz felelni. Talán titkár... mondom, de rögtön látom az igazgató arcán, hogy ez lehetetlen. Levelező... — kockáztatom meg. — Ahhoz kereskedelmi képzettség szükséges. Már belenyugodnék akár-mibe, sőt följánlom, hogy szívesen szolgálok ingyen is egy darabig, amíg beletanulok: renélem, hogy nem fog sokáig tartani. De a banknak elég hivatalnokja van, az igazgató ur nem bízthat, rendkívül sajnálja... talán majd máskor...

Ez tehát nem sikerült. Hivatalnokként nem tudtam elhelyezkedni. Megpróbáltam, hátha kereskedősegédnek beválnék.

Fölkerestem tehát régi könyvkereskedő ismerősömet, Dick Manót, akinek az Erzsébet-köruton van szép üzlete.

— Magánügyben szeretnék beszélni — mondtam és Dick ur félrevonult velem az üzlet egyik sarkába. Nagyon kedvesen mosolygott, de mikor megmondtam, hogy miért jöttem, megnyult az arca.

— Kevés a munka — mondta — mi magunk is csak létegnünk egész nap. A rossz postai viszonyok miatt vidéki vevő-közönségünk nagyrésze elmaradt, csak azoknak tudunk eladni könyvet, akik véletlenül betévednek a boltba. Még egy embert igazán nem bírna el a ruzsi!

Neki is följánlottam, hogy ingyen próbaidőt töltsök nála, de erre azt felelte, hogy ahol ilyen kicsi a forgalom, ott nem tanulnék semmit. A könyvkiadói üzlet is majdnem hogy szünetel, régi szerződéseknél sem tud eleget tenni. Próbáljam meg talán Singer és Wolfnernél.

Megköszöntem a tanácsot, de nem fogadtam meg. Ehelyett elmentem az Apolló-Kabaréba és az igazgató után érdeklődtem, akivel gazdasági ügyben szeretnék tárgyalni. Ungerleider Mórhoz, a Projectograph vezérigazgatójához utasítottak, a filmgyár Rákóczi-úti irodájába. Ungerleider ur nagyon el volt foglalva, a titkár szobájában kellett várnom. Nagy sürgés-forgás, pénzkapacitásnak látszó prémbundas urak, hivatalnokkisasszonyok jönnek-mennek. Bejön Korinthy Frigyes, aki szintén a vezérigazgatóra vár és a várakozás unalmát telefonálással akarja elűzni. Egyórás várakozás után bevezettek a vezérigazgatóhoz. Hivatkoztam arra,

hogy a főváros nem hosszabbítja meg az Apolló koncesszióját a mostani helyén s felemlítettem, hogy opcióm van az Andrássy-ut és Vilmos császár-ut sarkán álló „Marokkói-udvar” tulajdonosától mozi vagy hasonló helyiség építésére az udvarban. En magam azután tevékeny részt vennék úgy az építkezésben, mint a későbbi adminisztrálásban.

Ungerleider ur nagyon röviden végez:

— Kabaréről szó sem lehet — mondja — mozinak elég jó hely volna. Majd egyszer talán megnézzük. Jó napot.

Nevemet, címemet meg sem kérdezi, a tervem tehát nem nyerte meg tetszését.

— Nem baj — gondolom — ha mint hivatalnok, kereskedő és vállalkozó nem dolgozhatom, elmegyek iparosnak.

Először egy előkelő szabócégnél, Weiner és Grünbauméknál próbálkoztam. A főnök, fiatal ember, nagyon szives hozzám, érdeklődik, hogy mit csináltam eddig, miért akarok pályát változtatni? Mikor megmondom, hogy nem kereskedő akarok lenni, hanem szabómunkás, így felel:

— Mi természetesen nem fizethetünk azért, hogy ön nálunk kitanuljon. Tessék megpróbálni főnt a műhelyben, valamelyik gyakorlott munkás talán elvállalja, hogy kitanítja, természetesen tandíj ellenében.

A szabászhoz fordultam tehát, aki hajlandónak is mutatkozott erre a föladata. Mindössze hatórcor koránát kért érte.

Innen egy asztalosműhelybe mentem.

— Bármilyen munkát elvállalok — mondtam.

— Nincsen szükség senkire — felelték. — A munka nagyon drága, kevés a megrendelés, magunk is majdnem munka nélkül vagyunk.

Végül a Detektiv kiadóhivatalában kopogtattam.

— Lapot szeretnék kihordani.

— Hol dolgozott eddig?

— Még csak most akarnám megpróbálni.

— Szóval nincsen semmi gyakorlata?

— Nincsen.

— Nagyon sajnálom. Gyakorlott, öreg kihordó is elég jelentkezik, azokat se tudjuk mind foglalkoztatni.

Busan távoztam a kiadóhivatalból. Semmilyen foglalkozás sem szegyen, de ezek után igazán nem maradt más hátra, mint hogy elmenjek zsákot hordani. Ha ugyan fölvesznek...

(b. 1.)